Míní-li stížnost, že předpis ten platí jen o kand. listinách ztracených nebo poškozených, jest na omylu, neboť odst. 2 § 38 vol. řádu ukládá vol. komisi, aby voliči dodala jiné kand. listiny za chybějící, vůbec aby se o to postarala, aby volič měl všechny kand. listiny. Musila by tedy kand. listiny nahraditi, ať voliči chybějí z jakéhokoliv důvodu.

Nelze proto shledati vadu vol. řízení v tom, že jmenovaným 4 voličkám, bydlícím mimo B., nebyly do bytů dodány kand. listiny pro volbu v obci B., a nelze tedy i nař. rozhodnutí, námitky zamítající shledati nezákonným nebo vadným.

Č. 5444.

Učitelstvo. — Administrativní řízení (Podk. Rus): * O žádostech za trvalé ustanovení na státních školách národních na Podk. Rusi podle § 1 vl. nař. z 29. listopadu 1923 č. 226 Sb., jakož i o žádostech za pensionování osob učitelských zmíněných v § 8 cit. nař., jest podle § 5 tohoto nařízení i na Podk. Rusi příslušným rozhodovati toliko ministerstvo školství a národní osvěty v Praze.

(Nález ze dne 2. března 1926 č. 4231).

Prejudikatura: Boh. 5054 a 5306 adm.

Věc: Piroška K. ve Vel. K. (adv. Dr. B. Mautner z Prahy) proti civilní správě Podkarpatské Rusi (školskému referátu) v Užhorodě o definitivní ustanovení.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-lka byla dekretem býv. uh. min. vyuč. ze 17. února 1906 jmenována učitelkou na stát. elementární škole v B. Obec ta leží nyní na území státu rumunského. Dekretem škol. inspektorátu ve S. ze 17. dubna 1919 byla st-lka přidělena službou na stát. elementární školu ve S., kdež působila až do převzetí školy čsl. úřady. Žádostí ze 7. února 1924 domáhala se st-lka toho, aby ve smyslu nař. z 29. listopadu 1923 č. 226 Sb. byla převzata do služeb státu čsl., po případě aby jí byla vyměřena pense a poukázány akt. požitky až do dne pensionování. Nař. rozhodnutím žal. úřad tuto žádost zamítl z důvodu, že vl. nař. 226 ex 1923 se st-lky netýká, poněvadž st-lka nebyla uh. min-em definitivně ustanovena na stát. národní škole, nalézající se na území Podk. Rusi (obec B. je na území Rumunska) a její dočasné přidělení službou ve S., vyslovené jen školským inspektorátem ve S., nemá zákonné moci.

Jednaje o stížnosti do rozhodnutí toho podané, musil nss především z moci úřední zkoumati, zdali nař. rozhodnutí bylo vydáno úřadem k tomu příslušným.

Žal. úřad opřel nař. rozhodnutí o předpisy vl. nař. č. 226 ex 1923, z nichž v daném případě vzhledem k petitu žádosti st-lčiny přichází v úvahu ustanovení § 1 a 8. V obou těchto případech jest však rozhodování vyhrazeno ústřednímu úřadu v § 5 blíže označenému. Z obsahu tohoto § jde na jevo, že trvale ustanoviti nebo pensionovati st-lku by mohlo jedině min. škol., t. j. ústřední úřad v Praze, do jehož oboru státní obecná škola v V. patří. Ježto tedy opatření podle § 5 cit. vl. nař. je právní

normou vyhraženo v konkretním případě min. škol., nebyl žal. úřad oprávněn, aby o nárocích st-lčiných rozhodoval. Učinil-li tak, porušil zákon a je jeho rozhodnutí zmatečné. Na tom nic nemění, že chtěl snad konečné rozhodnutí vyhraditi min. škol., neboť sám, zamítnuv st-lčinu žádost za přijetí resp. pensionování, učinil opatření jmenovanému min-u právní normou vyhrazené. (Srovnej nález nss-u Boh. 5054 adm.).

Musil proto nss zrušiti nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss, aniž bylo třeba zabývati se meritorními námitkami stížnosti.

Č. 5445.

Živnostenské právo: * Dispens od průkazu teoretického vzdělání ve smyslu čl. I. bodu 9 nař. min. obchodu ze 6. srpna 1907 č. 196 ř. z. jest nepřípustná.

(Nález ze dne 2. března 1926 č. 4251.)

Věc: František K.v P. proti ministerstvu obchodu o dispens od průkazu způsobilosti pro živnostenskou výrobu a opravování parních kotlů.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Zsp v Praze rozhodnutím z 24. ledna 1924 odepřela st-li uděliti dispens od předložení vysvědčení uvedených v čl. I., bod 9 min. nař. ze 6. srpna 1907 č. 196 ř. z. k nastoupení a samostatnému provozování živn. výroby a opravování parních kotlů, poněvadž udělení dispense od předložení školních vysvědčení živn. řád nepřipouští. Nař. rozhodnutím nevyhovělo min. obch. odvolání proti tomu podanému jednak z důvodů v odpor vzatého rozhodnutí, jednak uváživši v podstatě, že st-lem provozovaná živnost kotlářská a výroba žel. konstrukcí nejsou příbuzny se živn. výrobou a opravováním parních kotlů, jednak že dispens od předložení vysvědčení uvedených v rozhodnutí zsp-é není dle § 14 c) živn. řádu možna, ježto dispens uděluje se jen od vysvědčení učebního nebo pracovního. Dodáno bylo, že nedá se vzhledem ke způsobu zaměstnání st-lova předpokládati, že měl možnost osvojiti si nutné teoretické a konstruktivní znalosti, jež jsou nezbytným předpokladem pro nastoupení živnosti výroby a opravování parních kotlů.

O stížnosti uvážil nss toto:

Dle 2. odst. § 23 a) živn. řádu jest dispens od průkazu způsobilosti k nastoupení a samostatnému provozování koncesovaných, průkazem způsobilosti vázaných živností, vyjma živnosti stavební (§ 23 a) odst. 3), přípustna dle analogie předpisů platných pro živnosti řemeslné (§ 14 c). Dle § 14 c) odst. 1 lze prominouti předložení průkazu způsobilosti takovým uchazečům, kteří jsou majiteli řemeslné nebo průkazem způsobilosti vázané živnosti koncesované, a chtějí přejíti k jiné živnosti příbuzné nebo současně živnost příbuznou provozovati. Předpokladem udělení dispense dle tohoto zákonitého ustanovení jest, aby řemeslná nebo koncesovaná, průkazu způsobilosti podrobená živnost, kterou uchazeč o dispens provozuje, byla příbuzna se živností, pro niž o dispens se žádá. Nejde-li o příbuznou živnost, chybí zákonitý předpoklad pro udělení dispense dle ustanovení § 14 c) odst. 1 živn. řádu. — —